

43. רשות יוצר לסוכות לרבי מבורך

מוֹחֵל עֲוֹנוֹת וְסוֹלֵחַ מִעָלִים,
בוֹחֵר בְּעַם כְּכֹכָבִים מְשֻׁלִּים,
וְתִכְּף סְלִיחָה שֶׁתִּלְמוֹ שְׁלוֹם רְגָלִים,
רְגָלִים בְּעִבּוֹת וְאַתְרוֹג כְּלוּלִים,
5 כַּפּוֹת תָּמָר וְעֶרְבֵי גִחְלִים,
חֲבוּר שְׁלֵשָׁה, וְאַתְרוֹג לְבַד, גּוֹטְלִים.
זֶמֶר וְרִנָּן וְשִׁיר וְהַלּוּלִים
קוֹבְעִים שְׂבָעָה בָּם לְשׁוֹכֵן זְבוּלִים,
יָבֵשׁ וְגִזּוּל מֵהֶם פּוֹסְלִים.
10 זְכוֹת מֶלֶךְ וְנֶעְקָד וְיוֹשֵׁב אֹהֲלִים
כְּבִיר יִזְכֶּה לְמֶרְבְּעֵי דָגָלִים.
הַמוֹנֵי יֵרָאוּ מִכָּל גְּבוּלִים,
וּבֵת קוֹל תִּפְּוֹצֵץ בְּשִׁמְחָה וְגִילִים:
מֵה יָפוּ פְעֻמֶּיךָ בְּנֻעָלִים, לְקַדּוֹשׁ.

אד 2886 (בלי מספר הדף).

הסימן: מבורך חזק יזכת.

1 מעלים, פשעים. / 2 בעם, בישראל, ע"פ בראשית כב, יז. / 3 שילום רגלים, חג הסוכות. / 4 כלולים, כך גראה לי להשלים. כה"י הוא מטרשטש. / 8 קובעים שבעה, היינו עד הושענא רבה. / 9 יבש וגזול, ע"פ סוכה פ"ג מ"א. / 10 זכות, כינויים כאן לשלושת אבות. / 11 למרובעי דגלים, כינוי לישראל, ע"פ במדבר ב, א—לא ועוד. / 14 מה יפו, שיר השירים ז, ב.

מה אהבתי מעון ביתך, חי גאלי,
בנין מאד מפאר מכון לשבתך, חובבי ומסגלי,
כרך מחמד, יפה נף, משוש גבולי.
וכספה וכלתה נפשי, מתי אדדה במעגלי
5 ואראך פניך בהמון חוגג שם בהרגילי,
ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי.

חליל שאובה ומצוה חשובה, מראש מנייה,
חמשה ושלשה נהגת פחג עדה קנייה;
ומוצאי ראשון באים בעזרה בנייה,
10 מתקנים שם תקון גדול כדת נטויה,
והעיר צהלה ושמחה כנהר שלום נטויה,
ששם עלו שבטים שבטי יה.

מג דף דף תקה, א. דוידסון 274.

הסימן: מנחם ברבי מכיר.

פיוט זה נקרא „חליל“ על שם החליל של שמחת בית השואבה, ובו מתחילה המחזור השני של הפיוט. ויש שקראו לו „ביכור“, והוא כינוי לכל פיוט למעריב של יום טוב. טעמו אינו ידוע. ואפשר שעיברו היה לפיוטים של ליל שבעות, על שם הביכורים, ונתקבל לכל פיוטי מעריב של חג.

2 בניין, בית המקדש. / 3 כרך, ירושלים. / 5 בהרגילי, בעלותי לרגל. / 6 ואבואה, תהלים מג, ד. / 7—8 חליל שאובה, חליל שמחת בית השואבה. והנוסח כאן ובשאר מקורות קדומים הוא עיקר ולא שואבה כמקובל. חשובה, ע"פ סוכה ג, ב: „איתמר, רב יהודה ורב חנא, חד תני שאובה וחד תני חשובה“. והעניין הוא ע"פ סוכה פ"ה מ"א: „החליל חמשה וששה, והו החליל של בית השואבה“. וחמשה וששה, היינו פעמים חמשה ופעמים שיששה. ונוכר רק החליל ולא שאר כלי זמר שניגנו בהם שם, משום שקולו נשמע יותר מהם. עדה קנוייה, ישראל, ע"פ תהלים עד, ב. / 9—10 ומוצאי ראשון, כלשון בסוכה פ"ה מ"ב: „במוצאי יום טוב הראשון של חג ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול“. כלומר, שהיו מקיפים את העזרה בגזוזטראות, ומושיבים את הנשים למעלה ואת האנשים למטה, כדי שלא יבואו לקלות ראש. כדת נטויה, ע"פ ישעיה יח, י. ונדרש במדרש תהלים על מתן תורה. / 11 כנהר, ע"פ ישעיה סו, יב. / 12 ששם,

בוססות שם מנורות טהורות ובהותן חמשים כמבקר,
והן ארבעה ספליהן ובראשיהן זהב יקר,
15 וארבע סלמות מצבות לכל אחד מלעקר,
רובים ארבעה משבחים, מפרחי כהנה ומעקר,
וכדי שמן של שלשים לוג בידיהם להתיקר,
ומעלין ומטילין איש איש לספלו במבקר,
ובגדי שרד מפקיעין לפתילות להטיב במסקר,
20 היתה אורה ושמחה וששון ויקר.

בוררת אשה לאותה אורה חטים ומלילות,
וכל תצרות ירושלים מאירות בכל גבולות;
חסידים ואנשי מעשה מרקדים באבוקות בתלילות,
ילדותם מהם מאשרים, מהם זקנותם, בהלילות,
25 ולא טועמים שנה וממתיקים קול כבתלילות
העומדים בבית יי בלילות.

מורה על אפים קידה בגילה ופחד
ומשחק בשמונה אבוקות של אור פאחד,

תהלים קכב, ד. / 13—18 בוססות, קבועות, עומדות. והעניין ע"פ סוכה פ"ה מ"ב :
"ומנורות של זהב היו שם וארבעה ספלים של זהב בראשיהן. וארבעה ילדים מפרחי
כהנה ובידיהם כדים של שמן של מאה ועשרים לוג שהן מטילים לכל ספל וספל". ואם
כן היו בכל ספל שלושים לוג. / 19 ובגדי שרד, ע"פ סוכה פ"ה מ"ג : "מבלאי מכנסי
כהנים ומהמייניהם מהן היו מפקיעין ובהן היו מוליקין". / 20 היתה, אסתר ח, טז. /
21 בוררת, ע"פ סוכה נג, א : "אשה היתה בוררת חטים לאור של בית השאובה". /
22 וכל חצרות, ע"פ סוכה פ"ה מ"ג : "ולא היה חצר בירושלים שאינה מאירה מאור
בית השאובה". / 23 חסידים, ע"פ סוכה פ"ה מ"ד : "חסידים ואנשי מעשה היו מרקדים
לפניהם באבוקות של אור שבידיהן ואומרים לפניהם דברי שירות ותשבחות". / 24 ילדותם,
ע"פ סוכה נג, א : "יש מהן אומרים, אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו, אלה חסידים
ואנשי מעשה. ויש מהן אומרים, אשרי זקנותנו שכיפרה על ילדותנו, אלה בעלי
תשובה". / 25 ולא טועמים, ע"פ סוכה נג, א : "אמר ר' יהושע בן חנניה, כשהיינו
שמחים בשמחת בית השאובה לא ראינו שינה בעינינו". כבחלולות, כבחצוצרות, ע"פ
תוספתא גידה ד, ט. / 26 העומדים, תהלים קל, א. / 27—30 מורה, ע"פ סוכה נג, א :
"אמרו עליו על רבן שמעון בן גמליאל, כשהיה שמח בשמחת בית השאובה, היה נוטל

זורק אחת למעלה וטל אחת להאחד,
 30 כל אחת אינה נוגעת בחברתה בציבחד,
 ותללים בכורות ובנבלים ובמצלמים בלב אחד,
 ובכלי שיר ובכל עז מומרים יחד,
 למחצרים ולמשוררים להשמיע קול אחד.

יסו ונאו פעי נדיב בנעלימו,
 35 בשלוש ראיון כל זכור, יששמו ועולימו,
 לא חצאין ולא ריקנין, ונרצה פעלימו,
 רבה חבת אביהם שפשמים מראים אלימו;
 אנא, היטיבה ברצונה את ציון, תאים ואלימו,
 חוכיה וכמהיה בשער אחד זקה ותעלימו,
 40 וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסד עלימו.

שמונה אבוקות של אור וזורק אחת ונטל אחת ואין נוגעות זו בזו. וכשהוא משתחוה, נועץ שני גודליו בארץ ונושק הרצפה וזוקף. ואין כל ברייה יכולה לעשות כן, וזו היא קידה". בציבחד, כמעט, כמלוא נימה. / 31—32 והלויים, ע"פ סוכה פ"ה מ"ד: "והלויים בכיורות ובנבלים ובמצלתיים ובחצוצרות ובכלי שיר... ואומרים שירה". / 33 למחצרים, דברי הימים—ב ה, יג. / 34 יסו, ע"פ שיר השירים ז, ב ונדרש על העלייה לרגל. / 35 בשלוש, בשלוש רגלים, ע"פ דברים טז, טז. / 36 לא חצאין, ע"פ חגיגה ז, א: "ואין גראין חצאין משום שנאמר 'כל זכורך' (שמות כג, יז), ואין גראין ריקנין, משום שנאמר 'לא יראו פני ריקם' (שם שם טו)". / 37 רבה, מראים להם כמה גדולה חיבתם לפני המקום. / 40 וישמחו, תהלים ה, יב.

45. אהבה לסוכות לרבי שמואל

שחרחרת חרס / גטי מחמתו
הלא עיר ההרס / קרובה בניתו
ועוד לא יהרס / והיתה ספתו
לצל יום משרב / ועמוד אש לילה.

5 מְדִלֵג וּמִקְפֵץ / מְהֵרָה קֵל יָבֵא
לְרוֹצֵץ וּלְנֹפֵץ / אֲשֶׁר יִמְרֶה גִבּוֹ
וּמִקְדָּשׁ תָּם שִׁבְץ / וְצִיד הַחֲרִיבוֹ
זֶה בָּמָה חָרַב / יְהִי מַעֲלָה מַעֲלָה.

וַיִּבְנֶה פַעַם / שְׁלִישִׁית עוֹלָמִי עֵד
10 וַיִּרְגֹז עִם וָעָם / וַיֹּאחֲזוּמוּ רָעַד
וַיֹּאזִינוּ פַעַם / וְלֹא יָפוֹן צָעַד
לְבָן שַׁעִיר וְעָרַב / וְאוֹל וְדָקְלָה.

אַהוּבָה תַּחַת כִּי / עֲזוּבָה וּשְׁנוּאָה
בְּשִׁבְיָהּ אֶז תִּזְכִּי / הִיֹּתָהּ נִקְרָאָה
15 וַיִּמָּה לָךְ כִּי תִבְכִּי / שְׁאֲרִית נִהְלָאָה
וּמֹאשִׁיעַ הָרַב / יִבְקֹשׁ הַחוּלָה.

חזונים דף קעה, א. דוידסון 851.

הסימן: שמואל.

1 שחרחרת חרס, כנסת ישראל, ע"פ שיר השירים א, ה—ו ומדרשו. מחמתו, המשופת.
ועל "ששופתני השמש" (שם) דרשו חז"ל שם: "שהן משתחווין לעבודה זרה ופורעין
עצמן כנגד בית המקדש". / 2 עיר ההרס, ירושלים, ע"פ ישעיה יט, יח. בניתו, בנייתו,
כמו בכיתו (בראשית נ, ד); ומוסב על ההרס. / 3—4 ועוד לא יהרס, הבניין. לצל יום,
ע"פ ישעיה ד, ו ושמות יג, כב. / 5 מדלג, משיח, ע"פ שיר השירים ב, ה ומדרשו. /
7 תם יעקב, וציד, עשו (בראשית כה, כו). / 8 וזה, במקור: זה. / 11 פעם, צעד.
במקור: הפעם. ולא יכון, ע"פ משלי טו, ט. / 12 ואול, בראשית י, כו. / 13 אהובה,
ע"פ ישעיה ס, טו. / 15 שארית, ע"פ מיכה ד, ז. / 16 החולה, כנסת ישראל, ע"פ שיר

לֹאֵל עוֹד הוֹחִילִי / מִבֶּכָה עַל שְׁבִיָּה
 וְנֶצֶר חֲקִילִי / יְעוֹרֵר וַיִּדְיָהּ
 לְמַעַן שֵׁם אֱלֹהֵי / וְכִי פָחַד לוֹ יְהוָה
 גִּאֲוֹן יַעֲקֹב הָרַב / אֲשֶׁר אָחַב סָלָה. 20

הודפס מאתר אוצר החכמה

השירים ב, ה ומדרשו. / 18 וגצר הכלילי... וידיניה, בן דוד ושלמה, ע"ם שמואל—א
 סז, יב ושמואל—ב יב, כה. / 20 גאון, ע"ם תהלים מז, ה.

אום נִסְשָׁה אֶתֶרִיף דְּבִקָּה / בְּתוֹף פֹּר נִתְכָּה וּבִצְרוּף זְקוּקָה
 בְּחִלָּה פִּי מִצְאוּהָ צֹר וּמִצְוָה / גִּלְתָּה מִרְבָּצָה וּמִגְבוּלָה הִרְחִיקָה
 דִּבִּיתָ עֲצָמֶיהָ וּבִמְתַּנֶּה מוֹעֵקָה / הוֹעֲמָדָה עַל גְּחֻלֶּיהָ וְנִסְשָׁה רִיקָה
 יָדִים הִלְצוּהָ עַד שִׁיבָה בָּהּ זֶרְקָה / חוֹתֶסֶף חָרָשׁ עַל גִּבָּה לְתִדְקָה
 טֶרֶסָה בְּדִי גִּרְוֹתֶיהָ וְרֹאשָׁה מִחֲקָה / יִשְׁבָּה מִנֶּגֶד וְכֶסֶף עָלֶיהָ סִפְקָה
 פֶּל אֶלֶה קְרָאוּהָ וְלֹא עֲזָבָה חֲקָה / כָּלְתָה רוּחָהּ וְנִסְשָׁה שׁוֹקָקָה
 לְמוֹלָהּ מִיִּחְלָת, הִנָּקְדָּשׁ בְּצִדְקָה / מָתִי תִנְקוּם גִּקְמָתָה מִיַּד מִצִּיקָה
 גִּרָּא וְאִיּוֹם יוֹסֵד מִמֶּדֶי אֶרְקָה / סָחוּב יָסוּד עֲנִיָּה הָיוּתָה מִבְּתָקָה
 עַל כְּרָחָה תִּשְׁכַּרְנָה מִכּוֹס הִרְחָבָה וְהַעֲמָקָה / פִּקְדָּה בְּמִי זֶה כְּמוֹהָ גִקָּה
 צוּר, עוֹרָרָה תִּיד הַחֲזָקָה / קוֹמִם מְקֻדָּשׁ בְּרַחֲמֶיהָ וְחֲזָקָה
 רֹאֵה לְהַזְרִיחַ עָלֶיהָ שֶׁמֶשׁ צִדְקָה / שִׁדִּי תִמְלֵא מִשְׁאֲלָה וְחִפֵּץ חֲשָׁקָה
 תִּבְשָׂרָה 'עֵמֶק סִפּוֹת אֲמִיד וְשָׁכֶם אֶחְלָקָה' / וְאֵל שֶׁעַר הָאֵיתוֹן תִּאֲסוֹף
 שׁוֹקָקָה.

ש 36 דף קיח, ב. דוידסון 1837.

חסימן: א"ב.

1 אום וכו', ע"פ דברים ד, ה. בתוך כור, היינו בגולה, / 2 בחלה, הרגשתה רעה.
 מצאוה, ע"פ תהלים קיט, קמג. / 3 הועמדה, ע"פ יחזקאל כה, יא. / 4 זרים, ע"פ תהלים
 קיט, גא. חרשו, ע"פ תהלים קכט, ג. להדיקה, בכה"י: ולהדיקה. / 5 טורפה, ע"פ נחום
 ב, יג. וכסה, ע"פ איכה ב, טו. / 6 ונפשה, ע"פ ישעיה כח, ת. / 7 הנקדש, ע"פ ישעיה
 ה, טו. / 8 יוסד, ע"פ איוב לח, ד—ה. / 9 במי זה, ע"פ זכריה ה, ג. / 10 וחזקה, את
 המקדש. / 12 עמק סוכות, ע"פ תהלים ס, ח. וראב"ע פירש שם: „וטעם שכם הוא העיר,
 וככה סוכות, וטעם את חלקה, שלעולם תהיה בחלקו ותפקיד עליה פקידו". ואל שער
 האיתון (יחזקאל מ, טו), להר הבית. שוקקה, כנסת ישראל המשתוקקת לגאולה.

אֶצְמֵץ תְּהִלֹּת לְמַסְלִיא סְלָאִים,
אֶהְלֹל אֶצְלָצְלוּ בְּקֶרֶב עִם נְשָׂאִים.
בוֹחֵן מִסְתָּרִים וְצוֹסָה מִתְּבוֹאִים,
בוֹרָא דוֹק וְחֶלֶד בְּהִגּוֹן מִבְטָאִים,
5 גִּזְרֵי וְאֵין מִשִּׁיב בְּעִשְׂוֹתוֹ נוֹרָאִים,
גָּדֵלוֹ אֲשֶׁנָּן בְּעֶדֶת קְרוֹאִים.

דִּיעָךְ מִפְרִיכֵי יִשְׁתִּים מְדַכָּאִים,
דְּלִי מִנֶּה בְּמִסּוֹת וּבְמוֹרָאִים,
הוֹבִישׁ גְּלִי נִבְךְ וְנִצְבוֹ נִקְפָּאִים,
10 הִתְרַךְ בְּמִצְלֹל רְגֵשֶׁת בּוֹזָאִים,
יִשְׁמִיד מְעִיִּם יוֹרִיד שְׁבָאִים,
יוֹצִיאֲנִי בְּשִׁשׁוֹן מִמִּסְגֶּרֶת כָּלָאִים.

זֹאת אֶזְכְּרָה וְרַעֲיוֹנֵי מִשְׁתָּאִים,
זַחְלָתִי פֶן אֶפְסוּ חֲזִיוֹנֵי רוֹאִים,
15 זַחְלָה רְאוּתִי עֲצָרֶת לְבָאִים,
חוֹשְׁבִים לְבִלְעֵנִי בְּכָל מַעֲבָר וּשְׁפָאִים,
טְלָאִיהֶ יִקְרָאן כְּעֶדֶר טְלָאִים,
טוֹבָה יַחְלָתִי אֵל מַעֲלָה נְשִׂאִים,

ש 36 דף קכב, ב; קופ 30 דף קסו, א. דיידסון 7293.
הסימן: א"ב כפול, יוסף.

1 אצמץ, אשיר. / 2 עם נשואים, ע"פ ישעיה מז, ג. קופ: מסליא. אצלצלו, אסלסל שיר
לכבודו. / 4 דוק וחלד, שמים זארץ. בהגיון מבטאים, במאמר. / 7 מפריכי, המצרים
שהעבירו אותי בדרך. / 8 דלגי, הוציאני. מנוף, ממצרים. / 9 הוביש, ע"פ יהושע ב, י.
גלי נבך, קופ: גלי ים. / 10 התוויד, הוליד באמצע. רגשת בוזאים, גלי הים, ע"פ
ישעיה יח, ב. / 11 וישמיד, קופ: וישמד מענים וידרך שבוים. / 12 ממסגרת כלאים,
מגלות מצרים. קופ: ממסגרות. / 13 משתאים, קופ: נשתאים. / 14 חזיוני רואים, נבואות
הנביאים. / 15 לבאים, כינוי לאויבים. ראותי, קופ: ראיתי. / 16—17 ושפאים, שפיים,
הרים. טלאיך, צאנך, ישראל. קופ: טובך יחלתי אל מעלה נשיאים / טהוריד יקראון

יערגון לעמקה פערניגת צבאים,
 20 ישעה ישברון להקת גדפאים.
 כביר הסובל פשעים וחסאים,
 כונן כמאז קהלת נכאים,
 לנויהם תשובב צפיעים וצאצאים,
 להראותם ענה באותות מוסלאים.

25 מחצבת תעורר לגסח בית גאים,
 מהרה תפיל בעצומם חלפאים.
 נסלאותיה תגלה נגד כל ברואים,
 גוראותיה יחזיון אנשי תאלואים.
 סוד תיסד גוף באלמות ותאים,
 30 ספירים תרביץ במוצאים ומובאים.

עמידתו תשבץ באקדחים מסלאים,
 על גלילי שהם בתרשיש ממלאים.
 סלאיה יכירו רעבים גם צמאים,
 פעלה ישוררון תותרת נהלאים,
 35 צופים ישעה ומהללה בוטאים,
 ששים ושמחים ומלסניה יראים,

קוראי הלל עלי כפות נאים,
 קושרים שלשה ולמולה פאים.

כעדר סלאים. / 18 מעלה, תהלים קלה, זו. / 19 יערגון, יצעקו. צבאים, קופ : פראים. /
 21 כביר הסולח, קופ : כביר כוח סולח. / 22 גכאים, מוכים. כונן כמאז, קופ : כמאז
 קומם. / 23 צפיעים, ע"ס ישעיה כב, כד. לנויהם, קופ : לנוך... צפיעות. / 24 מוסלאים,
 קופ : וסלאים. / 25 מחצבת, זכות אבות. לגסח, ע"ס משלי טו, כה. קופ : לנסות. /
 26 תפיל, ע"פ תהלים י, י. / 28 אנשי תאלואים, האויבים, ע"פ איכה ג, סה. קופ :
 יחזון. / 29 סוד תיסד, יסד תיסד. גוף, בית המקדש. באלמות, ע"ס יחזקאל מ, טז. /
 30—31 ספירים, ע"פ ישעיה נד, יא—יב. עמידתו, קופ : עמדתו. / 33 יכירו, קופ :
 יוכירו. / 34 תותרת, שארית. פעלך ישוררון, קופ : פארך ירוממו. / 36 ומלסניך,
 קופ : מלסניך. / 37 כפות נאים, ע"ס ויקרא כג, מ. קופ : קוראים הלל על. /

רָצָה מִסְעֲלֵימוֹ כְּתִשּׁוּרַת מְלוֹאִים,
 40 רָצָתָם תִּצְמִיחַ כְּצִמְיַחַת תְּוֹאִים,
 שְׂרִידִים לְשִׁמְחַ שְׂבֹאֶסֶל גִּחְזָאִים.
 שִׁיתָם עַל שְׂבָעִים שְׁלִיטִים מְגֻשָּׁאִים,

תִּתְמַכֶּם בְּעֶזֶךְ כִּי לְמוֹלֶךְ קוֹרָאִים,
 תִּחְזָתָם תִּחְשׁוֹב כְּקִטְרַת מְרִיאִים.
 45 יִדְשְׁעוֹן פְּלָאִים לְשֹׁאֲרִית גִּמְצָאִים,
 וּבְצִיּוֹן יִחוּזֵי רְגָלִים הַבָּאִים.
 סְפוֹת יַעֲשׂוּ בְּמִכּוֹן וּמִקְרָאִים,
 פּוֹצְחִים שִׁירוֹת עִם שְׂבָעָה נְשִׂאִים:
 הוֹשִׁיעֵנו בְּהִקְפַּת פְּעָמִים שְׁלֹשָׁה.

38 שלושה, לולב, הדס וערבה. / 39 כתשורת מלואים, כהבאת קרבן. / 40 תואים.
 כך בכ"י ש, קום: רגה תצמיח מצמיח דשאים. / 41 שבאוסל, קום: אשר באוסל. /
 42 על שבעים, על שבעים אומות מנושאים, קום: מונשיאים. / 44 כקטורת, קום: כקרבן. /
 45 פלאים, ש: פלאיך. קום: יחוז פלאיך שארית נמצאים. / 46 יחוגו, קום: ירנו. /
 47 במכון, בבית המקדש. / 48 שבעה נשיאים, ע"פ סוכה נב, ב: אדם, שת, מתושלח,
 דוד, אברהם יעקב ומשה. קום: עם נשיאים. / 49 הושיענו, ליתא בקום.

סְתָרָה הָיָה נָא לְמַכְתָּרָת / הַנְּעֻצָּרָת וְנֻצָּרָת,
לְהוֹלִיף לְמָקוֹם כּוֹתָרָת / אוֹמְרָה שִׁירָה וְדוֹבָרָת,
נוֹשְׂאָה עֵין וְנֶחֱבָרָת / בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצָרָת: סתרה...

אֹהֶם מְצוֹתָהּ שׁוֹמְרָת / בְּרָכוֹת לְשִׁמְךָ סוֹדָרָת,
גְּדִילַת הַדֶּרֶךְ מִתְדַּרְת / דְּגוּל לְשִׁמְךָ מְזוֹמְרָת,
בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצָרָת: סתרה...

הֵלֵל שְׁמוֹנָה גּוֹמְרָת / וּמִסְכָּתָה גִּסְטָרָת,
זְמַנֵּי רָגְלִים נוֹצָרָת / חַג בְּעִבּוּתִים אוֹסְרָת
בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצָרָת: סתרה...

טַעֲמֵי תוֹרָה שׁוֹמְרָת / יַחֲידָה מְשַׁבְּעִים מוֹבָחָרָת
כְּלִילַת יוֹסֵי מְעַטָּרָת, לִישָׁעָה תָּמִיד מְסַבָּרָת
בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצָרָת: סתרה...

קמ Add. 3370 דף ז, א; אוק 2701/5 דף נד, א.
הסימן: סהלאן, א"ל.

1 וּנְצוּרָת קמ: ומעוצרת, למוכתרת, לכנסת ישראל, המוכתרת בכתר תורה. / 2 למקום
כותרת, לבית המקדש, ע"ם מלכים—א ז. למקום, אוק: למבון. ודוברת, אוק: ונחתרת. /
3 נושאה עין וכו', ליתא באוק. / 6 גומרת, גומרת הלל שלם. / 7 חג, ע"ם תהלים קיח,
כו. / 8 משבעים, משבעים אימות. / 9 מסכרת, מקוזה.

49. אחבה · לדונש לשמיני עצרת לנועם "שמי עלה"

מה תשאלי אותי שאלי / על מה זה רוחי נקאבה?
עופר ברת מאהלי / על שבו נפש דאבה.

דוד מאז ברת כצבי / נפשי לראותו נכספה,
מי ימן לי ארץ צבי / בכנה נשר את עופפה,
5 אולי אמצא שם אוהבי / ובצל דודי אסתוספה.

כמה לילות תוך אש חלי / פרוד לזהטים לי אשכבה,
נמי נרד ממעלי / ושנת עיני לא ערבה.

ותצמא לו נפשי כמו / ארץ עיפה גם קלתה,
אותו לולי זכר שמו / אש פרודו אש קלתה,
10 על גודו דמעתי למו / רואי סוד לבי גלתה.

עופר את לבי החלי / היום כמה לא שב ובא,
מדם לבי מאן דלי / עיני דמעתי שאבה.

נדרה יונתי מרבות / יגן אמרה: אולי ולו.
וכשמעה זכרו להבות / פרוד בלבבה יעלו.
15 כמה שכה על משכבות / עצב במשתה חללו.

הזונים דף קמא, ב. דידסון 630.

הסימן: דונש.

האותגורן החסרה בחזוניהם הושלמה לפי קטע מ"אהבה" שפרסם דר' נחמיה אלוני ב"סיני"
דרך מג עמ' שצט"ת, והוא העירני על כך. ולא הבאתי כאן שינויי נוסחאות.

2 עופר, זכן דוד בטור הבא, הם כינויים להקביה ע"פ שיר השירים ב, ט ומדרשו. על
שובו, על עיכוב שובו. / 6 לזהטים, מוסב על הלילות. / 7 ממעלי, מחמת מעלי. /
8 נפשי, זחלים קמג, ו. / 9 אותו, אפשר שצ"ל: אותי. לולא זכר שמו היתה אש פירודו
מלהטת ומכלה אותי. / 10 סוד לבי, שאני מצטער על נודו. דמעתי למו רואי סוד לבי
גילתה, ציור שגור בשירת ספרד, והשווה "שירי יצחק אבן כלפון" מהדורת א. מירסקי,
ירושלים תשכ"א עמ' 47—48. / 11 היום כמה, היום שלו כמה הלה לעופר שיבוא. /

אמרה: למה זה שואלי / בחדר מסתרים נחבא.
ותרם יד צר, גוזלי, / ובאיתן קשתו ישובה.

שולמית מה לך תצרי / אל נסשך ותשתוממי,
אל בא דודך עוד שפרי / משברך לא תכלמי,
20 קרבה יום יבא לך צרי / הנחמי נא תנחמי.

יונה למה לא תאכלי / עת דודים הנה קרבה,
הן עמה יבא גוזלי / כי דגלו עלי אהבה.

15 במשנה חללו, כיוון ששמחו אנשי המסיבה, והיא היתה עצובה / 17 גוזלי, הגזול אותי,
והוא יושב בטח. / 18 שולמית, כינוי לכנסת ישראל, ע"פ שיר השירים ה, א ומדרשו. /
21 יונה, כנסת ישראל, ע"פ שיר השירים ה, ב. עת דודים (יחזקאל טז, ח), זמן הגאולה. /
22 דגלו, שיר השירים ב, ד. וכאן הקשר לאהבה רבה.

50. מאורה לשמיני עצרת לרבי ששת

אמרו לראש פתן: / קבה צרי
ולשון דיה לבב: / שיר דברי

שוכב בלב ימים אלך בלי / חובל, וראש חבל היא אהלי,
עיני למרחוק אל פועלי / לא ים סערה, אך חטאת מרי,
אף עב עוני / יטריח ברי. 5

שבט לגו נאל – נפת ומן / מפת אהבים – פצע נאמן,
לא דבאה נפש יד רחמן / מקטר קטרת הוא יעצר חרי,
מוסר שלומים הוא / יעשה פרי.

תקוה למפלת נופל בבור / עת בחמת רוחו ישאף דרור
ובמאסר חשכו יוחיל מאור. / קנה לשלום אם ישאג ארי, 10
קנה ביום סגריר / אור שחרי.

שלטי ומגני, שליט, בך / איך אחרי ידלק צור חרבך?
ואני בך צופה ולטובך. / התעוררי נפשי הטחרי
ולטוב אדוניך / אז תנהרי.

ש 36 דף קלב, ב.
הסימן: ששת.

1—2 אמרו לראש פתן וכו', כשם שיצורים אלה אינם יכולים לעשות מה שמבקשים מהם,
כך גם אני אין בידי לשיר ולשמוח, אם כי זמן שמתה היא לגו / 3 בלי חובל, בלי
מנהיג. וראש חיבל, ראש התורן, ע"פ משלי כג, לד. / 4 לא ים סערה, מדאיג אותי. /
5 אף עב עוני, ע"פ איוב לו, יא. / 7 לא דיכאה, יד רחמן המכה אינה מדכאה את
הנפש. / 8 מוסר שלומים, ע"פ ישעיה נג, ה. / 9 תקוה, יש לאסיר תקוה כשהוא
רוצה ומצפה לדרור. / 10 אם ישאג ארי, היינו גם בשעת סכנה. / 12 שליט בך, אתה
השליט, שלטי ומגני בך. צור חרבך, ע"פ תהלים פט, מה. / 13 בך צופה, מקוה לך. /
14 תנהרי, תמשכי.